

Mr. Nobody

Livet som et kaos af fantasier, drømme og mareridt Af Bo Torp Pedersen

En belgisk født instruktørs internationale filmproduktion og vildt voksende sammensurium af en film: En verden af fantasier omkring manden Nemo Nobody og mulighederne i hans liv. Lige fra begyndelsen kaster filmen os 'in medias res', midt ind i et kaos af mareridt og dødsoplevelser, som hastigt afløser hinanden, før der begynder at danne sig forskellige handlingsmønstre, vi som tilskuere kan holde os til.

Hovedpersonen hedder som sagt Nemo Nobody. En stor del af filmen viser ham i forskellige situationer med de tre piger/kvinder, han som ung kunne vælge at leve sit liv sammen med: Jean, den stabile kvinde og det materielt velorganiserede liv; Elise, den ustabile og den tilsvarende ustabile, farlige tilværelse; og Anna, den romantiske drøm (Anna som voksen spilles af Diane Kruger, der i denne film fremtræder som en aldeles bedårende brunette).

Disse vignetter viser Nemos mulige tilværelser, og i filmens helhedsforløb skiftes der imellem dem på en kaotisk og drømmerisk måde. Ofte afbrydes de enkelte forløb af voldsomme mareridts-scener, som viser oplevelser af død, nær-død eller andre tragedier.

Der er to mulige 'styrelser' af det kaos af begivenheder, vi oplever. Det kan være den 118-årige Nemos forvirrede erindringer og drømme om barndom og ungdom, mens han først hypnotiseres af en læge og dernæst interviewes af en ung undrende journalist. Oldingen lever i år 2092 og er det sidste menneske, der dør en naturlig død.

Et andet muligt styrende princip kan være den ni-årige Nemos fantasi-udbrud i en situation, hvor han skal vælge, om han vil leve hos sin far eller hos sin mor, da disse skilles.

Et tredje princip, som føjer sig til den overordnede styrelse er sommerfugle-effekten: En teori om, at en sommerfugls vingeslag kan forårsage en storm tusindvis af kilometer borte. Omsat i handling betyder dette, at selv de mindste tilfældigheder kan få store følger for et menneskes liv.

Det er ikke første gang, vi på film ser en sådan 'hypotetisk' fortælle-måde. Fra nyere tid kan man tænke på Krzysztof Kieslowskis "Blind kærlighed" (1981/1987) og Tom Tykwers "Lola rennt" (1998), som 'leger' med 'hvad nu hvis' og 'hvad nu hvis ikke'. Men i den belgisk fødte instruktør Jaco van Dormaels internationale produktion "Mr. Nobody" føres fortælle-måden ud i det ekstreme: Et sammensurium af episoder, der opleves nærværende, morsomme, tragiske eller noget helt fjerde, men mange tilskuere vil finde helheden for letkøbt, diffus og langtrukken, mens andre måske vil blive inspireret og opløftet af filmens fantasier.

"Mr. Nobody" synes at hylde en form for 'bevidsthedsudvidelse', der kan ligne både narkotika-fremkaldte tilstande eller nyreligiøse eksperimenter. Selv om det flere gange i filmen bliver sagt, at et menneske skal vælge, så 'leger' filmen overordnet med den modsatte forestilling, at vi kan nå frem til 'smage' lidt af det hele.

Filmene giver det indtryk, at alt er drøm. Gang på gang viser situationer sig i filmen at være drømme i drømme, osv., og så er det med at vælge jo ikke alligevel ikke væsentligt. Filmens 'budskab' ligner for mig at se mere nyreligiøsitet end kristendommens tiltale, hvor mennesket får i opgave at påtage sig det givne liv i frihed og ansvar.

Filmfakta

Canada/Belgien/Tyskland 2009 – Instr. + manus: Jaco van Dormael – Medv.: Jared Leto, Sarah Pleyy, Diane Kruger, Rhys Ifans, Linh Dan Pham – 141 min. – Biografpremiere d. 25/12 2010 og på DVD 26/7 2011 – Udlejning/pressebilleder © Camera Film

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7790&area=1>

<https://thevelvetcafe.com/2011/11/03/eye-candy-about-lives-that-could-have-been/>